

ಮಹಾಭಾರತದ ಉತ್ತರಕುಮಾರ ಗೌತಮಿಲ್ಲ, ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಆಗೆ ಶತ್ರುವನ್ನು ಸಾಯಂಲಾಗಲ್ಲಿ... ಹಾಗಂತ ಸುಮ್ಯನೇ ಸೋಲ್ಯುಸ್‌ಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧಿನಿಲ್ಲ. ವಿಧವನ್ನು ಹಿಡಿದ, ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದ. ವೈರಿಗಳ ಕ್ಯೆ ಕಾಲು ಮುಂಡಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದ. ಆತನಿಗಂತ ಮೊದಲೇ ಅದಾರೊ ಆ ವೈರಿಗಳ ರುಂಡವನ್ನು ಚೆಂಡಾಡಿರಬಹುದು. ರುಂಡ ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದರೇನಂತೆ? ಸತ್ಯದೇಹದ ಕ್ಯೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದ್ದು ಅವನಂಥವನಿಗೆ ಸಾಹಸವೇ ಸರಿ. ತನ್ನ ಈ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಅಂತಃಪೂರದ ಅಂಗನೆಯರ ಮುಂದೆ ಅಷ್ಟುಹಾಸನಿದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸಂಪೂರ್ಣಸೆಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ! ಅವ್ಯಾದರೂ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಉತ್ತರಕುಮಾರನ ಉಮೇದಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇಮ್ಮು ಸಾಕಲ್ಲ ಆತನಿಗೆ, ಇಲ್ಲದ ಮಿಸೆಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಯೆಯಾಡಿಸಲು!

‘ಅಂತಕುಂತರೆ ಹೈನಾಗೋದಿಲ್ಲ, ಬಾಣಂತಸಕ್ತ ಮಹಿಳಾಗೋದಿಲ್ಲ’ ಅಂತ ಹೇಳುರೆ. ಮಾನ ಮಯಾರ್ ಅಂತ ಕುಂತವರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯೋಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಮೂರೂ ಬಿಟ್ಟವನು ಉರಿಗೇ ದೊಡ್ಡಾನು, ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಮಾನ ಮುಗ್ಗಿಸಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ವರಮಾನ ತಗ್ಗಿಸೊಳ್ಳಲೊಪ್ಪದ ಲಂಚ್‌ರ ಕಾಲವಿದು.

‘ನನ್ನ ಹಿಡೆಗ್ಗೂಂಡೇ ಹೇಳೈನಿ, ಎಲ್ಲಾ ಲಾಖಬುಡಕರೀ...’ ಎಂದು ಮೊದಲಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಅಗ್ಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ, ತಿನ್ನುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಮೀರಿಸಿದವರನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವುದು ಹೀಗೆ—

‘ನೋಡಿ, ಆತನ ಮನಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಸಲ ಲೋಕಾಯುಕ್ತರ ದಾಳಿಯಾಗಿದೆ... ಆದ್ದೇ, ನಮ್ಮನೇ ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ವರದೇ ಏರದು ಸಲ ಮಾತ್ರ...’

ತಾನು ಗಿಂಬಳ ತಿಂದರೂ, ತೀರ ಹಾಗಲ್ಲ, ಮಯಾರ್ ದೆಯ ಲಿಮಿಟ್ ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟೆಲ್ಲಿ... ಬದವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕರುಳು ಅಯ್ಯೋ ಅನ್ನತ್ತದೇ... ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ; ದೇವರಿಗೆ, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂದು, ಪ್ರತಿಫಲದ ಇಂತಿಪ್ಪ ಪ್ರತಿಶತ ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವದಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಥಿಸೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ, ತನಿಗಂತ ಕೆಲೆಗಿ ಬಿಡ್ಡವರೂಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಳ್ಳ ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆಯುವವನ ಮಿಸೆ ಎಂದಿಗೂ ಮಹಾಗಾದು! ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ ಅದು ಮಹಾಗೊ ಭಯ! ಅದನೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿದರಾಯ್ತು, ಅಂದಕೊಂಡರೊ ಏನೋ... ಹೀಗಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನಸಾಯಕರು / ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಮಿಸೆಯ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯನ್ನೇ ತೋರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಿನವರ ಕಳ್ಳೀ ಮಿಸೆ, ಗಿರಜಾ ಮಿಸೆ, ಪರು ಮಿಸೆ, ಜೋರು ಮಿಸೆ, ತಳವಾರ ಮಿಸೆವಂತರು ಈಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗ್ಗಿ ಅಂತಂದ್ದೇ, ಜೊಂಡು ಮಿಸೆವಂತರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಿ! ಏಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಈಗ ಮಿಸರ್ಹಿತ ಮುಖ(ಮಿಕ)ಗಳು!

ಕೆಲವರು ಇತಾರೆ. ಸರ್ವ ದುಷ್ಪಿಟಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿರೋರು. ‘ನಾನು ಕುಡಿತಿರಬಹುದು, ಜೂಜಾಪುತ್ರಿ ಪ್ರಬಹುದು, ಆದರೆ ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆ ಮಧ್ಯದೊಳಗ. ಕುಡಿದು, ಬೆದಿಯಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ, ಅವನಂತೆ ಗಟಾರದೊಳಗ ಬೇಕೂದಿಲ್ಲಾ, ರಸ್ತಾದಾಗ ಉರುಳಾಡೋದಿಲ್ಲ. ನಂಗ ಮಯಾರ್ ದಿ ಮುಖ್ಯಾರಿ ಮಯಾರ್ದಿ! ಹಾ’ ಎಂದು ಏಕದಂ ಮಯಾರ್ ದಾ ಪುರುವರಾಗುತ್ತಾರೆ...

ಇನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಕುಡಕರ ಬಗ್ಗೆ ಆದುವ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೆಳಬೇಕು. ‘ಕುಡಿತಿದ್ದಾ, ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕುಡಿತಿದ್ದಾ, ಆ ಬಡ್ಡೆಮಗನ ಹೇಲ್ತೋ ಹ್ಯಾಂಗ್ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿತ್ತು ಅಂತಿರೀ!’ ಎಂದೂ, ತೀರ್ಥಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಾಲಸೋಲಮಾಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯಾನಾಶವಾಗಿ ಹೋದವರೂ, ಮೂಟಿಗಟ್ಟಲೇ ಜೋಳ ಕಳೆಂಡುತ್ತು, ಮುಷ್ಟಿಯವ್ಯಾದಿತ್ತು ಉಷ್ಣಿಕೊಂಡು,